

פרשת ויקרא

סיכום הפרשה

בפרשת ויקרא אנו קוראים על קללי קרבנות יחיד (על קרבנות צבור נלמד בפרשיות אמ"ר ופנחס). הקרבנות המצגות בפרשת ויקרא מתחלקים לשנים: קרבנות נדבה וקרבנות חובה. קרבנות נדבה הם קרבנות שאדם מחליט על דעתו להקריב, ואלו קרבנות חובה הם קרבנות שאדם חייב להביא, בעקבות חטא שחטא, או מעשה שעשה.

של שנה סוגי קרבנות נדבה:

- **עולה** - זהו קרבן אשר פלו נשרף על המזבח והכֹהֵנים אינם מקבילים ממנו בשר לאכיל. נתן להביא קרבן עולה מבקר, מצאן או מעוף.
- **מנחה** - זהו קרבן העשוי מסֹלֶת, שמן וילבונה. יש סוגים שונים של מנחה, ההבדל בין הסוגים השונים הוא באֵפוֹ ההקנה (אם בתנור או במחבת וכדומה). חלק קטן מהמנחה קרב על המזבח והיתר נאכל על ידי הכֹהֵנים.
- **שלמים** - שלמים מובאים מן הבקר או מן הצֹאן. הקרבן מתחלק לשלֹשה: חלק הנשרף על המזבח, חלק הנאכל על ידי הכֹהֵן וחלק הנאכל על ידי מי שהביא את הקרבן.

שני סוגי קרבנות חובה שבפרשה:

- **חטאת** - יש סוגים שונים של חטאת, החטאת יכֹל להיות פר, יז או כבשה, עופות או סֹלֶת. נזכיר רק את החטאת שמביא אדם שעבר על חטא בשוגג (שלא בכונה), מעזים או מכבשים (מביאים חטאת רק על חטא שהאדם היה חייב עליו פֶּרֶת אֵלוֹ הִיָּה עוֹשֶׂה אוֹתוֹ בְּמִזִּיד).
- **אשם** - האשם הוא תמיד איל, בפרשה אנו למדים אודות סוגים שונים של אשם.

סכום מצבי האריס

כתה ג'

נושא: מיני קרבנות

מקורות: ויקרא א:ז, ב:א-ב, ג:א-ג

שאלות חשובות:

למה יש קרבנות?

מה הבדל בין מיני הקרבנות (ע' בסכום)?

כתה ד'

נושא: המזבח

מקורות: ויקרא א:א-ה, י-יב

שאלות חשובות:

מה החשיבות של המזבח?

איפה היה המזבח בבית המקדש (בדיוק)?

אתר:

<http://www.templeinstitute.org/mishkan.htm>

http://www.templeinstitute.org/day_in_life/altar.htm

http://www.templeinstitute.org/illustrated/tapuach_1.jpg
http://www.templeinstitute.org/day_in_life/other_priests.htm
http://www.templeinstitute.org/vessels_gallery_13.htm

כּתה ה'

נושא: עניוּת

מקורות: ויקרא א:א עם המהר"ם

שאלות חשובות:

מה הגדלות של אלף הקטן?

איך היה משה רבנו ענו?

מה באמת עניוּת?

כּתה ו'

נושא: מיני קרָבנות וחשבות הקרבנות

מקורות: ויקרא א:א-ז, ב:א-ב, ג:א-ג

סדור - תפילת ש"ע "רצה-ותחזינה" ו"יהי רצון"

שאלות חשובות:

מה הבדל בין מיני הקרבנות (ע' בסכום)?

למה ה' רוצה קרָבנות?

למה אנחנו מתפללים לבנין בית המקדש וחזרת הקרבנות?

סדור - תפילת ש"ע

רְצֵה ה' אֵל קִינּוֹ בְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְלִתְפִלָּתָם שְׁעָה. וְהַשֵּׁב הָעֲבוּדָה לְדַבִּיר בֵּיתְךָ. וְאֲשִׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם מִהֲרָה
בְּאַהֲבָה תִקְבַּל בְּרָצוֹן. וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.

וְתִסְחָזְיָנָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְרָצוֹן בְּרַחֲמֶיךָ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמְתַּזְיֵר שְׂכִינָתוֹ לְרָצוֹן.

פרשת צו

סיכום הפרשה

פרשת צו מוסיפה פרטים בדיני כל הקרבנות. במבט ראשון נראה שהפרשה חוזרת על אותם דינים כמו בפרשת ויקרא (גם בפרשת צו אנו למדים על קרבנות עולה, מנחה, חטאת, אשם ושלמים), אבל עיון מעמיק יותר מראה שבפרשת ויקרא מתמקדת בסוגי הקרבנות ומתי צריך להביא אותם, כלומר, דינים החשובים לאדם ("...שצריך להביא קרבן. מהפתיחה של פרשת צו ("צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העולה אפשר לשמ'ע את ההבדל. פרשת צו מתחמקת בעקר לדינים החשובים לכ' הנים המקריבים את הקרבנות- איך מקריבים כל קרבן.

לאחר הצויים האלה על עבודת הקרבנות ה' צוה את מ'שה לקדש את הכ' הנים וכן את המשכן וכליו. מ'שה עשה כדבר ה', ואהרן ובניו הקריבו קרבנות. מ'שה צוה את אהרן ובניו שלא יצאו מפתח אהל מועד עד סוף שבועת ימי המלוואים.

דינים נוספים שבפרשה:

מנחת חנוך - קרבן המנחה שכל כ' הן הנה מביא בפעם הראשונה שבא לעב' ד.

מנחת הכ' הן הגדול - הכ' הן הגדול הנה מביא מנחה פעמים ביום (בב' קר ובכ'רב) ומנחה זו היתה נשקפת כלה על המזבח.

תרומת הדשן - כל ב' קר אחד הכ' הנים הנה עולה על המזבח ומוריד את הדשן (האפר) שנעצרם על גבי המזבח. עבודה זו נקראת תרומת הדשן.

אש תמיד - ה' צוה שאש תבער על המזבח תמיד. בב' קר הכ' הנים היו מסדרים את מערכות העצים שעל המזבח.

סכום מצבי האריס

כתה ג'

נושא: מה זאת "מצווה"?

מקורות:

ויקרא ו:א-ב עם רש"י ד"ה צו

שאלות חשובות:

מה רש"י לומד ממילה "צו"?

למה רש"י אומר שלפעמים קשה לעשות מצוות?

איך לפרש את המילה "מצווה"? למה זה חשוב להבין?

כתה ד'

נושא: הכהנים

מקורות: ויקרא ח:א-י

שאלות חשובות:

מה התפקיד של הכהנים?

למה יש להם יותר חשיבות?

איך אנחנו נותנים כבוד לכהנים?

אתר:

http://www.templeinstitute.org/beged/priestly_garments.htm
http://www.templeinstitute.org/day_in_life/storing_garments.htm

כתה ה'

נושא: אש תמיד

מקורות:

ויקרא ו:ה-ו

משנה תמיד ב:ג-ד (עם רע"ב ד"ה מערכה גדולה)

שאלות חשובות:

למה יש צורך בנר תמיד?

למה נר תמיד נמשל?

מה עשו הכהנים ה"פסולים" ומה אנחנו לומדים מזה?

אתר:

http://www.templeinstitute.org/day_in_life/three_fires.htm
http://www.templeinstitute.org/illustrated/perpetual_fire_2.jpg
http://www.templeinstitute.org/day_in_life/other_priests.htm
http://www.templeinstitute.org/day_in_life/apple.htm
http://www.templeinstitute.org/illustrated/wood_description.htm

משנה תמיד פרק ב

ג] החלו מעלין בגזרין לסדר אש המערכה. וכי כל העצים פשרים למערכה. הין. כל העצים פשרין למערכה, חוץ משל זית ושל גפן. אבל באלו רגילין, במרביות ושל תאנה ושל אגוז ושל עץ שמן:

ד] סדר המערכה גדולה מזרחה, ונזיתה מזרחה, וראשי הגזרין הפנימיים היו נוגעים בתפתח. ורנח היה בין הגזרים ושהיו מציתים את האליתא משם

כתה ו'

נושא: תרומת הדשן

מקורות:

ויקרא ו:א-ד

משנה תמיד א: ב, ד ב:ב

שאלות חשובות:

מה השיבות של תרומת הדשן?

למה החכמים תיקנו את הגורל ומה אנחנו לומדים מזה?

אתר:

http://www.templeinstitute.org/day_in_life/silver_shovel.htm
http://www.templeinstitute.org/vessels_gallery_4.htm

http://www.templeinstitute.org/day_in_life/exhortation.htm
http://www.templeinstitute.org/day_in_life/safety_precaution.htm
http://www.templeinstitute.org/illustrated/tapuach_1.jpg

משנה תמיד פרק א

ב] מי שהוא רוצה לתרום את המזבח, משקים וטובל עד שלא יבוא הממנה. וכי באיזוש עה הממנה בא, לא כל העתים שוות, פעמים שהוא בא מקריאת הגבר, או סמוך לו מלפניו או מלאחוריו. הממנה בא ודופק עליהם, והם פתחו לו. אמר להן, מי שטבל יבוא ויפס. הפיסו, זכה מי שזכה

ד] מי שזכה לתרום את המזבח, הוא יתרום (את המזבח). והם אומרים לו, הנהר שמה תגע בפלי, עד שתקדש ידך ורגליך מן הפיור, והרי המחטה נתונה במקצוע בין הכבש למזבח במערכו של כבש. אין אדם נכנס עמו, ולא גר בידו, אלא מהלך לאור המערכה. לא היו רואין אותו, ולא שומעין את קולו עד ששומעין קול העץ שעשה בן קטין מוכני לפיור, והן אומרים הגיע עת. קדש ידיו ורגליו מן הפיור, נטל מחמת הכסף ועלה לראש המזבח, ופנה את הגחלים הילך והילך וחתה מן המאכלות הפנימיות, וירד. הגיע לרצפה, הפך פניו לצפון, הלך למזרחו של כבש פעשור אמות. צבר את הגחלים על גבי הרצפה רחוק מן הכבש שלשה טפחים, מקום שנותנין מראות העוף נדשון מזבח הפנימי והמגורה

משנה תמיד פרק ב

ב] החלו מעלין באפר על גבי התפתח. ותפוח היה באמצע המזבח, פעמים עליו כשלוש מאות כור. וברגלים לא יהיו מדשנין אותו, מפני שהוא גוי למזבח. מימיו לא נתעצל הפהן מלהוציא את הנשן

פרשת שמיני

סיכום הפרשה

ביום השמיני (לאחר שבעת ימי המילואים) משה ציוה שיתחילו להקריב את קרבנות הכהנים ואת קרבנות העם לפני ה'. לאחר שהקריבו את הקרבנות אהרן ומשה ברכו את העם (אהרן בברכת כהנים ומשה ואהרן בברכת ויהי נעם- רש"י). **וַתֵּצֵא אִשׁ מִלִּפְנֵי ה' וַתֹּאכַל עַל הַמִּזְבֵּחַ אֶת הַעֹלָה וְאֶת הַחֲלָבִים וַיִּרְא כָּל הָעָם וַיִּירָו נֹו וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם:**

בני אהרן, נדב ואביהו מתו על ידי אש שיצאה מלפני ה', על שהקריבו לפניו אש זרה. ישנן דעות שונות לגבי מהות האש הזרה שהקריבו בני אהרן. יש אומרים שהם מתו על שהורו הלכה לפני משה רבן, יש אומרים שהם מתו כי הם נכנסו למקדש שתויי יין ויש דעות נוספות. משה ניחם את אהרן ואהרן שתק. מישאל ואלצפן בני עוזיאל (עוזיאל= דוד אהרן, אחיו של עמרם) הוציאו את נדב ואביהו מהמשכן.

משה לימד מספר הלכות הקשורות לעבודת הכהנים: אין לכהנים לעבוד בשיער ארוך, אסור לכהנים לעבוד כבגדים קרועים, ואסור לכהנים לעבוד כשהם שתויי יין. משה ציוה את אהרן ובניו: אלעזר ואיתמר, לאכול מהקרבנות אך אלעזר ואיתמר לא אכלו מהם. אהרן הִצְדִּיק את מעשיהם לפני משה ומשה הסכים לדבריו. אהרן הסביר שביום שאירע להם אירוע כל כך קשה במשפחתם ה' לא היה רוצה שיאכלו.

בסוף הפרשה אנו למדים דיני כשרות בעלי חיים:

• **בחיה ובבהמה**, מותר לאכול בעלי חיים שהם: א. מפריסי פרסה ושוסעי שסע. ב. מעלי גרה. (שני הסימנים חייבים להימצא)

• **בדגים** מותר לאכול את הדגים שיש להם סנפיר וקשקשת.

התורה פירטה את העופות שאסור לאכול אותם. היום אנו אוכלים עופות שנמסר לנו מאבותינו שהם כשרים.

סכום מצבי האריס

כתה ג'

נושא: כשרות

מקורות: ויקרא יא-א-כד

רש"י על ב'

שאלות חשובות:

מה ההבדלים (בסימנים) מבהמות, דגים ועופות שכשר ושלם כשר?
(לרשום על הלוח רשימות של בהמות, דגים ועופות כשרות ולא כשרות?)
מה החשיבות של כשרות?

כתה ד'

נושא: חוצפה

מקורות: ויקרא יא-א-ז

רש"י על ב'

שאלות חשובות:

מה היה החטא של נדב ואביהו?
מה זה רע ללמד הלכה בפני רבו? מה המוסר מזה?

כתה ה'

נושא: כשרות

מקורות: ויקרא יא:א-כד

רש"י על ב'

שאלות חשובות:

מה החשיבות של כשרות?

מה אפשר ללמוד מהלכות כשרות?

כתה ו'

נושא: חאט נדב ואביהו

מקורות: ויקרא י:א-יא

רש"י על ב-ג

שאלות חשובות:

מה היה החאט של נדב ואביהו?

למה אי אפשר לעבוד את ה' "כמו שאני רוצה"?

פרשיות תזריע – מצורע

סיכום הפרשה

בפרשת השבוע אנו למדים כמה מדיני טמאה וטהרה. היום, שאין לנו מקדש, איננו מכירים את רוב דיני טמאה וטהרה, אבל עלינו לזכור שדינים אלה מהנים חלק גדול מהתורה. מתוך שיטת סדרי המשנה, סדר אהרן שלם (!) עוסק בדיני טמאה וטהרה (סדר "טהרות" פמוכן) וישנו משניות רבות בהמשות הסדרים האחרים העוסקות גם הן בדינים אלה (למשל, הרבה מדיני הקרבנות תלויים בענייני טמאה וטהרה). פרשת תזריע פותחת בדיני טמאת היולדת, ברית מילה ובקרבן שהיולדת צריכה להביא פאשר היא מטהרת. דינים רבים הקשורים לאסור אכילת קדשים ואסור הפניסה למקדש בטמאה נלמדים מפסוקים אלה על היולדת. "מוני מצוות" (החכמים שכתבו ספרים המונים את המצוות כדי ללמד אלו מצוות כלולות בתרי"ג ואלו מצוות אינן כלולות במנין התרי"ג ומדוע) מונים את מצוות ברית מילה בפרשת לך לך, כאשר ה' ציוה את אברהם ואת בניו למול, אבל מהפסוק בפרשת השבוע אנו למדים פרטי דינים רבים, למשל: שברית מילה בזמנה דוחה שבת, שמלים ביום ולא בלילה ועוד. הפרשה ממשיכה ומלמדת דיני צרעת. צרעת יכולה להופיע בעור, בשער ה' או הנקו, בבגדים ואפלו ב... בית.

הצרעת אינה מטמאת עד שפ' הן רואה את הצרעת ומכריז שנה אכן טמא. המצ' רע יושב מחוץ למחנה, פורם את בגדיו, אינו מסתפר, מכסה את ראשו ומכריז שהוא טמא. **כאשר הכ' הן רואה שגורפא הנגע, המצ' רע מביא שתי צפרים, אחת נשחטת ואת השניה הוא שולח. המצ' רע שפא להטהר מכבס את בגדיו, מגלח את שערו, טובל במקנה וחוזר על כל זה שוב ביום השביעי. ביום השמיני האיש מביא קרבנות ונזה מסים את טהרתו**

סכום מצבי האריס

Note: In years where these *parshiot* are read separately, all classes do the *Lashon HaRa* lesson (listed as 4th grade) the second week, and 4th grade does the lesson on *Kehuna* (in simplified form) the first week.

כתה ג'

נושא: צרעת

מקורות: ויקרא יד: לג-מח

שאלות חשובות:

מה צרעת?

למה יש עונש של צרעת?

למה יש אפשרות של צרעת בבית או בגדים? איך זאת "מתנה" מה'?

כתה ד'

נושא: שמירת הלשון

מקורות: ויקרא יג: ט-יז

שאלות חשובות:

מה צרעת?

למה יש עונש של צרעת?

מה זה "לשון הרע"?

מה ההבדל בין לשון הרע ורכילות?

כתה ה'

נורשא: הכהונה

מקורות: ויקרא יג:ט-יז

"אני כהן" (מאמר של הרב שלמה אבינר שליט"א) - בעברית או אנגליט (לפי רמת התלמידים)

שאלות חשובות:

מה כהנים עושים חוץ מבית המקדש?

מה השיבות של הכהנים?

I am a Cohen

[originally written for a children's magazine
and appears in the book "Mikdasheich Tuv", pp. 57-60]

Shalom. I am a Cohen, but if you look for me in the Beit Ha-Mikdash, it is also certain that you will not find me. You think my entire life is issues concerning the Beit Ha-Mikdash and sacrifices? You will be surprised to hear that I am only in the Beit Ha-Mikdash two weeks a year, because we are divided into twenty-four groups called "mishmarot," and it is also crowded on the holidays with many Cohanim serving. You will obviously ask what I do all year long. I am something like a teacher.

*

We were once reprimanded by one of the prophets. He was exasperated that there were Cohanim who were like robots performing the sacrifices and who did not relate to the Beit Ha-Mikdash and other holy acts and objects with "cherdat kodosh – trembling of holiness." We were very distressed, but we "profited" by receiving a job description: "For the Cohain's lips should guard knowledge, and they should seek Torah at his mouth, for he is a messenger of Hashem of legions" (2:7). The prophet's name is Malachi, but he did not invent anything, he only reminded us of the words of Moshe Rabbenu which we forgot: "They shall teach your statues to Yaakov and Your Torah to Israel" (Devarim 33:10).

*

That is it, I am a teacher. Not just a teacher like in school, but I am capable of being a supreme teacher, like an angel. Not an official teacher, but a personal, intimate teacher. Not a teacher with a fixed position, but a "traveling" teacher. But the two weeks that I spend in the Temple, they are the heart of my time. You know that there are different levels in the Temple: The Temple Mount, the courtyards, the Holy, the Holy of Holies. And what is in the Holy of Holies? The Torah. I am full of Torah, full of the word of Hashem and I bring it to others. What do you think? How can I give it to others if I do not possess it myself?

*

Understand me. We, the Cohanim, are not an isolated and separated group. We are with you. We are connected and attached to you. All of the effort we exert in life is for you. You have certainly heard about our elder, Aharon Ha-Cohain, of whom it is said: "Aharon shall bear the names of the sons of Israel on the Breastplate of Judgement on his heart when he enters the Holy, as a constant remembrance before Hashem" (Shemot 28:29). The entire Nation of Israel is on his heart.

*

I have nothing. I do not have fields. I do not have vineyards. I do not have factories. Everything I have is for the Nation of Israel. But I do not worry. I know that any place I go, I will receive my needs for a modest life from a cheerful face. And you also do not need to worry that perhaps "you will be embarrassed" that you spend your entire lives involved with physical work. You know that there are religious people who are against building the Land, agriculture and the army. They fear that the profane will swallow up the holy. I am not afraid, just the opposite, I think that it is impossible to build a state with half of one's energy. But what about fearing the profane? On account of this, I exist and am traveling among you. I am an "angel" who travels among the living. My world is not outside of life or after life. It is even forbidden for me to come in contact with the dead, I am among the living. I am not a Cohen who is closed-off, but a Cohen who travels around.

*

Every place I go, everyone excitedly brings me from his fruits, this one brings oranges and this one brings bananas for my children. I do not force anyone, just the opposite, everyone happily gives me. I am also happy to give them what I have. Over the course of a few weeks I soak up incredible holiness in the Beit Ha-Mikdash, and pass it out all year long, in an endless number of personal conversations with everyone. There are also sometimes complex questions in life, and there is someone with whom to take counsel. It is true that there are judges and sages for this purpose, but it is sometimes preferable to have a Cohen. I did not invent this idea. It is explicitly written that if you are in doubt about something: "You shall go to the Cohanim, the Levi'im and the judges who will be in those days" (Devarim 17:9).

*

I will now reveal a secret to you, the entire truth. Everything I do for you is because I love you. Yes, I love you, I love all of you. When I bless you, I do not simply say a blessing, but I say: "Who has made us holy with the holiness of Aharon, and has commanded us to bless His Nation Israel with love." This is the holiness of Aharon: "Loving peace and pursuing peace, loving people and bringing them closer to the Torah" (Pirkei Avot 1:12).

Translated by Rabbi Mordechai Friedfertig www.ateret.org.il/new/home.php

אני כוהן

(נכתב בעבוד חזיון לילדים קטנים)

שלום. אני כוהן. אך אם תחפשוני בבית המקדש, קרוב לזרדאי שלא תמצאוני. אתם חושבים שכל החיים שלי הם ענייני בית המקדש וקרבתו? תחפלו לשמוע שאני נמצא במקדש רק שבועיים בשנה, כי אנו מחולקים לעשרים וארבע משמרות, וגם בימי החג יש תורנות צפופה. ודאי תשאלו מה אני עושה כל השנה? אני משהוא כמו מורה.

פעם קיבלנו נויפה מנביא אחד. הוא מאוד התמרמר שיש כוהנים שהם כמו טכנאים לקרבתו ולא מתייחסים בחרדת קודש למקדש ולקודש. מאוד הצטערנו, אבל "זערוזנו" הגדרה של תפקידנו: "כי שפתי כהן ישמרו דעת, ותורה יבקשו מפיהו, כי מלאך ה' צבאות הוא". לנביא הזה קראו מלאכי, אך האמת היא שהוא לא חידש דבר, הוא רק הזכיר לנו את דברי משה רבנו ששכחנו: "יורו משפטיך ליעקב ותורתך לישראל".

זהו, אני מורה. לא מורה פשוט כמו בבית"ס, אלא אני אמור להיות מורה עילאי, כמו מלאך, לא מורה רשמי, אלא מורה אישי, אינטימי. לא מורה קבוע, אלא מורה "מסתובב". אבל השכתיים שאני נמצא בבית המקדש, הם לב זמני. אתם יודעים שבבית המקדש יש מדרגות: הר הבית, עזרות, קודש, קודש קודשים. ומה נמצא בקודש הקודשים: תורה. אני מתמלא תורה, מתמלא דבר ה', ומשמיע אותו לאחרים. מה אתם העשיתם איך אוכל לתת לאחרים, אם בעצמי אין לי.

תבינו אותי. אנו הכהנים אינו כת מסתגרת ומתבודלת. אנו אתכם. אנו מחוברים ומקושרים לכולכם. כל מה שאנו מתאמצים בו, זה בשבילכם. על זקנו אהרן הכהן, ודאי שמעתם, עליו נאמר: "ונשא אהרן את כל שמות בני ישראל בחושן המשפט על לבו, בכואו אל הקודש". כל עם ישראל על ליבו.

אין לי כלום. אין לי שדות, אין לי כרמים, אין לי מפעלים. כל מה שיש לי, זה בשביל עם ישראל. אבל איני דואג, אני יודע שבכל מקום שאגיע, אקבל את צורכי חיי הצנועים, בסבר פנים יפות. וגם אתם לא צריכים לדאוג, שמא "תתייבשו" מפני שאתם עוסקים כל חייכם בעבודות גשמיות.

אתם יודעים, יש אנשים דתיים שהם נגד בניין הארץ, עבודה חקלאית וצבא. הם מפחדים שהחול יבלע את הקודש. אני איני מפחד, אדרבא, אני חושב שאי אפשר לבנות מדינה במחצית אנרגיה. אז מה עם פחד החול? בשביל זה אני קיים. בשביל זה אני מסתובב בתוכם. אני "מלאך" מסתובב בין החיים. עולמי אינו מחוץ לחיים ואחרי החיים. אסור לי אפילו לבוא במגע עם מתים, אני בתוך החיים. איני כוהן מסתגר, אני כוהן מתהלך.

*

בכל מקום שאני מגיע, כל אחד מביא לי בהתלהבות מפירותיו, זה תפוזים וזה בננות לילדי. אני לא מכריח אף אחד, אדרבא, כל אחד שמח לתת לי, גם אני שמח לתת להם מה שיש לי. אני סופג במשך כמה שבועות קדושה נוראה בבית המקדש, ומחלק אותה כל השנה, בשיחות אישיות אין סופיות עם כל אחד.

לעיתים יש גם שאלות מסובכות בחיים, ויש עם מי להתייעץ. נכון שבשביל זה יש שופטים וחכמים, אך לפעמים עדיף שיהיה כוהן, לא אני המצאתי זאת. זה כתוב במפורש

שאם תתלבט במשהוא: ובאת אל הכהנים ואל הלויים ואל השופט אשר יהיה בימים ההם.

* לוי סיועם חזק לאני אנשים

עכשיו אגלה לכם סוד, כל האמת: כל מה שאני עושה בשבילכם, זה מפני שאני מאוהב בכם. כן אני מאוהב, מאוהב בכלכם, כשאני מברך אתכם, אני לא אומר סתם ברכה, אלא: "אשר קידשנו בקדושתו של אהרון וציינו לברך את עמו ישראל באהבה". זו קדושתו של אהרון: "אוהב שלום ורודף שלום, אוהב את הבריות ומקרבן לתורה".

לוי סיועם חזק לאני אנשים

כתה ר'

נושא: טמאת לידה
מקורות: ויקרא יב:א-ה
מאמר של הרב י. פרנד (באנגליט)

שאלות חשובות:
מה היא טמאת לידה?
למה האשה היולדת טמאה?

The Laws of "Spiritual" Nature Explain Tum'as Leidah Rabbi Yissocher Frand

Parshas Tariza contains the law of Tum'as Leidah [impurity after childbirth]. After giving birth to a male child, a new mother is Tameh [impure] for seven days. However, after giving birth to a female child, a new mother is Tameh for fourteen days.

This is difficult to understand. One would think that after such a blessed event, which the parents have been longing for, the Torah would not want the mother to become Tameh. On the contrary, Tumah [impurity] is usually associated with some type of negative experience -- death, tzara'as (leprosy), etc. What is this concept that at the time of this joyous event of birth, the mother becomes tameh?

Additionally, it is perhaps even more difficult to understand this halacha because it seems chauvinistic. When a woman gives birth to a male, she is tameh for only seven days, but when she gives birth to a female, she is more tameh -- she's impure for fourteen days.

All the expositors of the Chumash try to explain this matter of the Torah imposing a Tum'ah immediately after the birth...

There is an...interpretation that can be said based on a teaching of the Kotzker Rebbe, zt"l:

When Chava, the first mother had her son, Kayin, she gave him that name because she said "Kanisi ish, es Hashem" [Bereshis 4:1] which literally means "I have acquired a man with G-d". Some however say that the word "Kanisi", does not come from the word "kinyan" meaning acquisition; but rather it has the same interpretation as in the expression "Koneh Shamayim v'Aretz" (Creator of the Heaven and Earth), meaning "to create".

Therefore, by saying "Kanisi ish, es Hashem," Chava was saying that when I had this baby I created a human being. I have gone from the role of someone who was created to the role of someone who is herself a Creator. Therefore it is "es Hashem" -- I am a partner, as it were, with G-d.

Chazal say that a person has three partners in his creation – his father, his mother, and G-d. Chava was affirming this statement by saying "I have created a person together with G-d". What we have here is a situation where a person comes as close to being a Creator as humanly possible. When a woman is pregnant for nine months and then gives birth to a human being, at that moment she is a facsimile of a Ribbono shel Olam.

Therefore, during pregnancy and child birth, a woman is on a very high level. And after child birth? She is no longer pregnant. She is no longer a Creator. She is just a regular human being.

The Kotzker says that we have a rule in the laws of Tumah and Tahara: Tumah comes when there is a removal of holiness. When there is a level of kedusha and that kedusha is removed, in its place -- to fill up the vacuum -- Tumah comes.

Just as there are laws of physics and laws of nature; so too there are laws that govern spirituality. One of the laws of spirituality is that Tumah comes to fill the void left by the removal of the presence of Kedusha.

While a person is alive and vital, the person has Kedusha – the person has a Neshama [soul]. When the person dies and the Neshama leaves, the Kedusha leaves. The removal of the kedusha leaves a void and in its stead comes a concept called Tumas Mes.

Therefore, says the Kotzker, the reason a woman is Tameh after giving birth -- despite the fact that the birth itself is a blessed event -- is because a void of Kedusha was created. While she was pregnant and giving birth she was at the height of human spiritual potential -- she was a facsimile of a Creator of Worlds. Now that she is no longer on that level, the Kedusha has been removed. In its place must come Tumah.

The Or Hachayim HaKadosh says that we can now understand why there is more Tumah after the birth of a girl than after the birth of a boy. Not, as some would say, because the Torah is sexist. Not because, chas v'Shalom [Heaven forbid], the Ribbono shel Olam is a chauvinist. On the contrary -- the reason there is more Tumah when a woman is pregnant with a girl is because there was then more Kedusha present. Not only was the woman on the highest spiritual level, because she was being a Creator, but she was creating another potential Creator. She was creating, of all things, a woman who could eventually go on to Create further. In this respect, because a woman carries and nurtures the baby, she has a closer closeness to the Ribbono shel Olam than a man. The removal of a higher level of Kedusha necessitates the arrival of a higher form of Tumah in its stead.